

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 2217
Warszawa, 3 października 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek podjętą przez Senat na 40. posiedzeniu w dniu 3 października 2013 r. uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie roślin wraz z projektem tej ustawy.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił senatora Witolda Gintowt-Dziewałtowskiego do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Z poważaniem

(-) Bogdan Borusewicz

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 3 października 2013 r.

w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin.

Jednocześnie upoważnia senatora Witolda Gintowt-Dziewałtowskiego do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie roślin

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1 pkt. 1, jest dozwolone przez wyznaczone punkty wwozu, którymi są: lotnisko w przypadku transportu powietrznego, port w przypadku transportu morskiego lub rzecznego, stacja w przypadku transportu kolejowego oraz przejście graniczne, przez które następuje przekroczenie lądowej granicy Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku innego rodzaju transportu.

1a. Organ celny nie może nadać roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1 pkt. 1, procedury celnej umożliwiającej ich wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przepisów ust. 1 i 1a nie stosuje się do opakowań drewnianych, w których przewożone są towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, oraz do drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia tych towarów.”;

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, z 2011 r. Nr 54, poz. 278, Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016, z 2012 r. poz. 1512 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 455.

2) w art. 22 po ust 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa, ogłosi wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do określonych stref chronionych jest zabronione, z uwzględnieniem klasyfikacji towarów według kodów taryfy celnej.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel i przedmiot ustawy

Przepisy art. 21 ust. 1 obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin nakładają obowiązek wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych i przedmiotów importowanych z państw trzecich jedynie przez wyznaczone punkty wwozu.

Wykaz punktów wwozu określa w drodze rozporządzenia, na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu. W punktach wwozu muszą przy tym zostać spełnione warunki zapewniające prawidłowy przebieg granicznej kontroli fitosanitarnej importowanych towarów, określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 11 ustawy, implementujących do prawa polskiego postanowienia dyrektywy Komisji 98/22/WE z dnia 15 kwietnia 1998 r. ustanawiającej minimalne warunki przeprowadzania kontroli zdrowia roślin we Wspólnocie w punktach kontroli innych niż te w miejscu przeznaczenia, dotyczące roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przywożonych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 126 z 28.4.1998, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 66). Koszty spełnienia powyższych warunków, wymagających zapewnienia odpowiedniej infrastruktury oraz kadr powodują, że punkty wwozu zostały ustanowione jedynie na niektórych przejściach granicznych.

Wynikający z obecnych przepisów obowiązek wprowadzania importowanych towarów przez wyznaczone punkty wwozu dotyczy każdego materiału roślinnego, niezależnie od tego, czy podlega on obowiązkowej granicznej kontroli fitosanitarnej. Takie rozwiązanie stanowi utrudnienie dla podmiotów gospodarczych zajmujących się importem towarów roślinnych z państw trzecich (powoduje zwiększenie kosztów transportu takich towarów, ponieważ mogą być one wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jedynie przez niektóre przejścia graniczne) i nie wynika z postanowień Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin oraz dyrektywy 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29,

str. 258, z późn. zm.). Artykuł VII ust. 2 lit. d Konwencji stanowi, że ograniczenie importu roślin do określonych punktów wprowadzania może być stosowane wyłącznie do towarów, dla których wymagane są świadectwa fitosanitarne, poddanie ich kontroli lub zabiegom fitosanitarnym. Również dyrektywa 2000/29/WE nie wymaga, aby towary pochodzenia roślinnego niepodlegające obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej były wprowadzane na terytorium państw członkowskich z państw trzecich przez wyznaczone punkty wwozu.

Proponuje się zatem ograniczenie opisanego wyżej obowiązku jedynie do towarów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej.

Na potrzebę dokonania opisywanej zmiany wskazywali wojewodowie oraz podmioty prowadzące obrót handlowy towarami roślinnymi z państwami trzecimi.

2. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W związku z powyższym proponuje się, aby art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin otrzymał brzmienie, zgodnie z którym wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, było dozwolone przez wyznaczone punkty wwozu.

Jednocześnie proponuje się, aby usunąć z przepisu oczywiste błędy w definicji punktu wwozu. Przepis w dotychczasowym brzmieniu, jako punkty wwozu określa m.in. urząd celny, na obszarze właściwości którego następuje przekroczenie śródlądowej granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Tymczasem zgodnie z art. 69 ust. 1 pkt 1 Prawa celnego organem celnym jest naczelnik urzędu celnego, a nie urząd celny. *Ergo* to naczelnik posiada właściwość miejscową, a nie urząd celny. Ponadto z kontekstu ustawy wynika, że ustawodawca miał na myśli przejście graniczne, a nie urząd celny (znalazło to odzwierciedlenie w treści rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wykazu punktów wwozu, przez które można wprowadzać rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, gdzie jako punkty wwozu wskazano właśnie przejścia graniczne). Należy zauważyć, że zgodnie z terminologią ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej granice przebiegają na lądzie lub na morzu, a przymiotnik

"śródlądowy" odnosi się do zbiorników wodnych. Powyższe uzasadnia zmianę brzmienia art. 21 ust. 1.

Aby uniknąć sytuacji, w których rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, podlegające obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej, będą wprowadzane z państw trzecich przez przejścia graniczne, na których nie zostały ustanowione punkty wwozu, proponuje się dodanie przepisu, zgodnie z którym w przypadku próby wprowadzenia bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej, poza wyznaczonym punktem wwozu, organ celny nie będzie mógł nadać przesyłce lub partii takich roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów procedury celnej umożliwiającej jej wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodawany przepis stanowi rozwinięcie zasady określonej w art. 21 ust. 1. Jednocześnie dotychczasowy art. 21 ust. 1a zawiera normę będącą wyjątkiem zarówno od treści art. 21 ust. 1, jak i treści dodawanego przepisu, dlatego powinien znaleźć się po tych przepisach. Aby zachować pożądaną kolejność przepisów należy dotychczasowy ust. 1a oznaczyć jako ust. 1b, a dodawany przepis wprowadzić bezpośrednio po ust. 1, jako ust. 1a.

Projekt ustawy wprowadza upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania obwieszczenia, w którym ogłosi wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które podlegają kontroli fitosanitarnej oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do określonych stref chronionych jest zabronione. Wykazy mają uwzględniać klasyfikację towarów według kodów taryfy celnej (art. 22 ust. 1c). Przepis ma na celu ułatwienie organom celnym oraz importerom ustalenia, czy produkty pochodzenia roślinnego mogą być wwożone oraz czy podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej. Obecnie informacje o tym, jakie są zasady wwozu produktów pochodzenia roślinnego są rozproszone w wielu aktach prawnych. Prawidłowe ich odczytanie wymaga specjalistycznej wiedzy, którą posiadają inspektorzy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Umożliwienie importu roślin przez przejścia graniczne niebędące punktem wwozu, wymaga przygotowania "instrukcji", która pozwoli rozstrzygnąć o zasadach wwozu roślin bez udziału inspektorów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Mając na uwadze zakres proponowanych zmian w organizacji granicznej kontroli fitosanitarnej, proponuje się aby przyjąć dla omawianych przepisów 90-dniowy okres *vacatio legis*.

3. Skutki projektowanej ustawy

Uchwalenie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na budżet państwa. W projektowanej ustawie proponuje się, aby obowiązek wprowadzania przez wyznaczone punkty wwozu dotyczył jedynie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej. Dzięki temu rozwiązaniu, na przejściach granicznych, przez które wprowadzane są na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jedynie towary pochodzenia roślinnego niepodlegające takiej kontroli (większość materiałów paszowych, zbóż, świeżych warzyw, niektóre rodzaje drewna), nie będzie konieczne ustanawianie punktów wwozu.

Szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać punkt wwozu określa dyrektywa Komisji 98/22/WE z dnia 15 kwietnia 1998 r. w sprawie minimalnych warunków dla przeprowadzania kontroli zdrowotności roślin w punktach wwozu, innych niż miejsce przeznaczenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 126, z 28.4.1998 r., str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 23, str. 66), której postanowienia zostały wdrożone do prawa krajowego przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie warunków, jakie powinny spełniać miejsca, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną (Dz. U. Nr 73, poz. 661). Wymagania te obejmują zarówno zapewnienie odpowiedniej infrastruktury, umożliwiającej właściwą ocenę kontrolowanych towarów, jak i odpowiednio wyszkolonej kadry.

Zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej organem zobowiązanym do stałego utrzymywania drogowych, kolejowych, lotniczych, morskich i rzecznych przejść granicznych znajdujących się na obszarze województwa w stanie umożliwiającym przeprowadzenie sprawnej i skutecznej kontroli fitosanitarnej jest wojewoda. Ponadto wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa, zapewniające obsługę oddziałów granicznych, wchodzi w skład zespolonej administracji wojewódzkiej i w związku z tym to wojewoda odpowiada za zabezpieczenie środków umożliwiających zapewnienie wykwalifikowanej kadry do obsługi punktu wwozu.

W związku z powyższym, proponowana regulacja pozwoli na ograniczenie wydatków z budżetu wojewodów, związanych z ewentualnym ustanawianiem nowych punktów wwozu, na przejściach granicznych na których import towarów pochodzenia roślinnego ogranicza się do towarów niepodlegających granicznej kontroli fitosanitarnej.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy. Dzięki zwiększeniu przepływu towarów pochodzenia roślinnego przez przejścia graniczne na których nie są ustanowione obecnie punkty wwozu, spodziewany jest rozwój lokalnej przedsiębiorczości, w tym wzrost zatrudnienia.

Projektowana ustawa pozytywnie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Obecnie, wynikający z przepisów art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin wymóg wprowadzania przez wyznaczone punkty wwozu dotyczy wszystkich towarów spełniających kryteria definicji „roślin”, „produktów roślinnych” lub „przedmiotów”, określonych w tej ustawie. Stosunkowo niewielką część tych towarów stanowią natomiast towary wymagające zaopatrzenia w świadectwo fitosanitarne i będące przedmiotem granicznej kontroli fitosanitarnej. Obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej nie podlegają bowiem przykładowo:

- 1) świeże warzywa (za wyjątkiem bulw ziemniaków),
- 2) większość świeżych owoców (z wyjątkiem m.in. owoców cytrusowych, niektórych owoców pochodzących z państw nieeuropejskich),
- 3) większość rodzajów drewna uzyskanego z drzew liściastych,
- 4) większość rodzajów ziarna zbóż (z wyjątkiem ziarna żyta, pszenicy i pszenżyta, pochodzącego z niektórych państw Ameryki Północnej, Azji i Afryki).

Ze względu na obowiązujące obecnie ograniczenia przedsiębiorcy zgłaszali zainteresowanie umożliwieniem importu towarów pochodzenia roślinnego bezpośrednio przez przejścia graniczne, na których nie ma obecnie ustanowionych punktów wwozu. Dotyczyło to m.in. portów w Kołobrzegu oraz w Elblągu, przejść kolejowych w Siemianówce oraz w Czeremsze (przez które mogłyby odbywać się głównie import drewna), a także przejścia granicznego w Połowcach. Przedsiębiorcy wskazywali przy tym, że obowiązujące regulacje prawne powodują wydłużenie czasu i kosztów transportu towarów. Obecne regulacje stanowią zatem bezsprzecznie czynnik ograniczający wymianę handlową z państwami trzecimi. Z informacji przekazywanych przez przedsiębiorców oraz jednostki

samorządu terytorialnego wynika także, że umożliwienie importu drewna niepodlegającego obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej przez wszystkie przejścia graniczne aktywizowałoby lokalną przedsiębiorczość, w szczególności poprzez rozwój zakładów zajmujących się przerobem drewna. Dotyczyłoby to głównie przygranicznych terenów województwa podlaskiego. Przykładowo, z informacji przekazanych przez firmy zainteresowane importem drewna przez przejście kolejowe w Siemianówce wynika, że umożliwienie takiego importu w przypadku niektórych z przedsiębiorców mogłoby umożliwić nawet dwukrotny wzrost zatrudnienia. Pozwoliłoby to także na rozszerzenie zakresu działalności tych firm o produkcję pelletów drewnianych do celów opałowych, co obecnie jest nieopłacalne. Poszczególne firmy wskazywały na możliwość importu przez przejście kolejowe w Siemianówce od 50 do 400 tys. ton towarów rocznie. Umożliwienie importu towarów pochodzenia roślinnego przez wszystkie przejścia graniczne przyniosłoby także korzyści portom, wynikające z opłat portowych. Większa ilość przeładunków generowałaby większe zapotrzebowanie na pracowników na rynku lokalnym, co wynika z faktu, że przy obsłudze każdego statku pracuje cała gama kooperatorów (pracowników portowych, agentów morskich, spedytorów, firm transportowych etc.). Zgodnie z informacjami uzyskanymi od Zarządu Portu w Elblągu, w roku 2010 pojawiła się możliwość importu przez ten port około 5 tys. ton śruty sojowej. Ze względu na istniejące regulacje prawne, nakazujące wprowadzanie tego rodzaju towaru (niepodlegającego obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej) przez punkt wwozu, który nie został ustanowiony na obszarze portu w Elblągu, śruta została wprowadzona do Unii Europejskiej przez porty duńskie. W związku z powyższym „wszelkie opłaty związane z odprawą, badaniem, ocleniem i certyfikacją towaru ponoszone były w Danii”. Obecnie, na podstawie kontaktów z przedsiębiorcami Zarząd Portu w Elblągu szacuje, że mógłby przyjmować miesięcznie 10 tys. ton towarów paszowych (głównie śruta sojowej i rzepaku), czyli mając na uwadze okres żeglugowy trwający dla tego portu 8-10 miesięcy – 80-100 tys. ton takich materiałów rocznie.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny obszarów przygranicznych, w szczególności tzw. „ściany wschodniej”. Dzięki zwiększeniu przepływu towarów pochodzenia roślinnego przez przejścia graniczne na których nie są ustanowione obecnie punkty wwozu, spodziewany jest rozwój lokalnej przedsiębiorczości na tych obszarach.

4. Konsultacje

W trakcie prac nad projektem: Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej – poparli projekt ustawy, podkreślając jego zgodność z dyrektywą 2000/29/WE. Natomiast Minister Spraw Zagranicznych podniósł niezgodność projektu ustawy z tą dyrektywą.

Minister Administracji i Cyfryzacji oraz Minister Finansów – nie zgłosili uwag.

Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa zaproponował wprowadzenie do projektu poprawki, w której znalazłoby się upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania obwieszczenia, w którym określi wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, które podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej oraz wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzenie na terytorium Polski lub do stref ochronnych jest zabronione.

Związek Szkółkarzy Polskich opowiedział się za przyjęciem ustawy, wyrażając pogląd, że obowiązkowi kontroli fitosanitarnej powinno podlegać drewno.

Prośba o zaopiniowanie projektu skierowana została także do: Naczelnej Rady Adwokackiej, Polskiej Izby Nasiennej, Krajowego Związku Grup Producentów Rolnych, Krajowej Rady Izb Rolniczych oraz Krajowej Izby Gospodarczej. Podmioty te nie przedstawiły opinii w sprawie projektu.

Senat uchwalając projekt ustawy uwzględnił postulat Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa

5. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 18 października 2013 r.

BAS-WAPEiM-2556/13

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (przedstawiciel wnioskodawcy:
senator Witold Józef Gintowt-Dziewałtowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują dokonanie zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie ze znowelizowanym art. 21 ust. 1 ustawy, dozwolone wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski przez wyznaczone punkty wwozu ma dotyczyć roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które przed wprowadzeniem na to terytorium powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy. Uzupełnieniem tej regulacji ma być dodawany art. 21 ust. 1a ustawy, stanowiący, że organ celny nie może nadać roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, które przed wprowadzeniem na terytorium Polski powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, procedury celnej umożliwiającej ich wprowadzenie na terytorium Polski, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu.

Ponadto proponuje się dodanie do art. 22 ustawy ust. 1c, który upoważni ministra właściwego do spraw rolnictwa do ogłoszenia, w drodze obwieszczenia, wykazu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w stosunku do których istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania, oraz wykazu

roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzenie na terytorium Polski lub do określonych stref chronionych jest zabronione.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Projekt ustawy obejmuje kwestie regulowane przepisami dyrektywy 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, s. 1, ze zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, s. 258, ze zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2000/29/WE”.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Oceny zgodności z dyrektywą 2000/29/WE wymaga projektowany art. 21 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski przez wyznaczone punkty wwozu ma być obowiązkowe tylko w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów (tzn. rzeczy innych niż rośliny i produkty roślinne, które mogą przenosić organizmy szkodliwe – art. 2 pkt 3 ustawy), które przed wprowadzeniem na to terytorium powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy, a nie jak obecnie – w odniesieniu do wszystkich roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

Jak stanowi art. 13 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE, państwa członkowskie zapewniają że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, wymienione w załączniku V, część B, które pochodzą z państwa trzeciego i są przywożone na teren celny Wspólnoty, poddane zostają, w momencie wprowadzenia, nadzorowi celnemu zgodnie z art. 37 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz nadzorowi odpowiedzialnych organów urzędowych. Należy przy tym wyjaśnić, że załącznik V do dyrektywy 2000/29/WE („Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, które należy poddać kontroli fitosanitarnej przed pozwoleniem na wprowadzenie do Wspólnoty”) dzieli się na część A („Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty pochodzące ze Wspólnoty”) oraz część B („Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty pochodzące z obszarów innych niż wymienione w części A”).

Proponowany przez projektodawców zakres nowelizacji art. 21 ust. 1 ustawy mieści się – co do zasady – w ramach przywołanego przepisu dyrektywy 2000/29/WE, jednakże wątpliwości nasuwa odwołanie się w zmienianym przepisie wyłącznie do art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy. Należy bowiem wskazać, że na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy wprowadzane z państw trzecich na terytorium Polski rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są poddawane każdorazowo

granicznej kontroli fitosanitarnej, nie tylko, jeżeli istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania (pkt 1), ale również, jeżeli nie można ustalić ich tożsamości (pkt 2), lub istnieje podejrzenie, że są porażone przez organizmy kwarantannowe lub organizmy szkodliwe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3, lub przez organizmy niekwarantannowe, i istnieje zagrożenie spowodowania strat gospodarczych wskutek wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów (pkt 3).

Co więcej, w świetle innych przepisów dyrektywy 2000/29/WE, proponowane ograniczenie obowiązku wprowadzania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski przez wyznaczone punkty wwozu wywołuje dodatkowe zastrzeżenia.

Jak stanowi art. 13 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE, państwa członkowskie zapewniają, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty inne niż te wymienione w ust. 1 lub 2, które pochodzą z państwa trzeciego i przywożone są na obszar celny Wspólnoty, mogą od momentu wprowadzenia być poddane nadzorowi przez odpowiedzialne organy urzędowe, w odniesieniu do pierwszego, drugiego lub trzeciego tiret ust. 1 pkt i. Oznacza to konieczność stwierdzenia, czy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w załączniku II część A nie są skażone przez dane szkodliwe organizmy wymienione w tym załączniku, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wymienionych w załączniku IV część A, czy odpowiadają one odpowiednim szczególnym wymogom określonym w tym załączniku lub, gdzie ma zastosowanie, opcjom deklarowanym w świadectwie zgodnie z art. 13a ust. 4 lit. b. W przypadku zastosowania przez organ urzędowy takiego nadzoru dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pozostają pod takim nadzorem określonym w ust. 1 do czasu wypełnienia wszelkich odpowiednich formalności w celu upewnienia się, że zgodne są one z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy dyrektywy 2000/29/WE.

W myśl art. 13a ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE, formalności wymienione w art. 13 ust. 1 obejmują dokładne kontrole przeprowadzane przez odpowiedzialne organy urzędowe, co najmniej: i) w przypadku każdej przesyłki, dla której przy odprawie celnej deklaruje się, że zawiera rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w art. 13 ust. 1, 2 lub 3 na odpowiednich warunkach, lub ii) w przypadku gdy przesyłka składająca się z różnych partii posiada w deklaracji zapis, że każda taka partia zawiera lub składa się z roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów. Kontrole te mają na celu wykazanie: i) czy przesyłka lub partia posiadają wymagane świadectwa, dokumenty lub oznakowanie zastępcze, jak określono w art. 13 ust. 1 pkt ii (kontrole dokumentowe), ii) czy przesyłka lub partia, w całości lub w reprezentatywnej próbce, zawiera rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zgodne z deklaracją (kontrola dokumentów), iii) czy pojazdy transportowe, przesyłka lub partia, lub ich opakowania drewniane, w całości lub

w reprezentatywnej próbce, zgodne są z wymogami ustanowionymi w dyrektywie 2000/29/WE, jak określono w art. 13 ust. 1 pkt i.

Z kolei art. 13b ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE stanowi, że państwa członkowskie zapewniają, aby przesyłki lub partie, które są przywożone z państw trzecich i które nie zostały zadeklarowane jako zawierające lub składające się z roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów wymienionych w załączniku V część B, również zostały poddane kontroli przez organy urzędowe, gdy istnieje poważne przypuszczenie, że występują w nich takie rośliny, produkty roślinne czy inne przedmioty.

Natomiast w art. 13c ust. 1 lit. a dyrektywy 2000/29/WE mowa jest o tym, iż formalności określone w art. 13a ust. 1, kontrole określone w art. 13b ust. 1 oraz kontrole zgodności z przepisami art. 4 w odniesieniu do załącznika III są przeprowadzane w połączeniu z formalnościami wymaganymi dla poddania się procedurom celnym, jak określono w art. 13 ust. 1 lub art. 13 ust. 4. Zgodnie z art. 13c ust. 2 lit. a i b dyrektywy 2000/29/WE, „kontrole dokumentowe” oraz kontrole wymienione w art. 13b ust. 1 oraz kontrole zgodności z przepisami art. 4 w odniesieniu do załącznika III muszą być przeprowadzane przez urzędowy organ w miejscu wprowadzenia lub w porozumieniu z odpowiedzialnym organem urzędowym i władzami celnymi tego państwa członkowskiego przez urząd celny w miejscu wprowadzenia, natomiast „kontrole dokumentów” oraz „kontrole zdrowia roślin” muszą być przeprowadzone (...) przez urzędowy organ miejsca wprowadzenia w połączeniu z formalnościami celnymi wymaganymi do celów poddania się procedurze celnej, jak określono w art. 13 ust. 1 lub art. 13 ust. 4, albo w tym samym miejscu, gdzie przeprowadzone są te formalności, na terenie urzędowego organu miejsca wprowadzenia lub w jakimkolwiek innym miejscu znajdującym się w pobliżu i wyznaczonym lub zatwierdzonym przez władze celne i odpowiedzialny organ urzędowy, innym niż miejsce przeznaczenia określone w lit. d.

W analizie przywołanych regulacji należy uwzględnić to, że w art. 21 ust. 1 ustawy występuje pojęcie „wyznaczone punkty wwozu”, które stanowi odpowiednik pojęcia „miejsce wprowadzenia”, o którym jest mowa w art. 2 ust. 1 lit. j dyrektywy 2000/29/WE. W myśl tego przepisu miejsce wprowadzenia oznacza miejsce, gdzie po raz pierwszy wprowadza się produkty roślinne lub inne przedmioty do obszaru celnego Wspólnoty: port lotniczy w przypadku transportu lotniczego, port w przypadku transportu morskiego lub rzeczno-żeglarskiego, stacja kolejowa w przypadku transportu kolejowego oraz w przypadku innych rodzajów transportu – miejsce w urzędzie celnym odpowiedzialnym za obszar, gdzie przekroczona zostaje granica lądowa Wspólnoty. Ponadto trzeba wskazać, że w art. 2 ust. 1 lit. k dyrektywy 2000/29/WE pojęcie „urzędowy organ miejsca wprowadzenia” zdefiniowano jako odpowiedzialny organ urzędowy państwa członkowskiego zarządzający miejscem wprowadzenia.

W świetle powyższego proponowane przez projektodawców ograniczenie obowiązku wprowadzania bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski wyłącznie przez wyznaczone punkty wwozu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, które przed wprowadzeniem na to terytorium powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy, może być uznane za niezgodne z art. 13 ust. 3, art. 13a ust. 1, art. 13b ust. 1 oraz art. 13c ust. 2 lit. a i b dyrektywy 2000/29/WE. Jak wynika bowiem z przywołanych przepisów dyrektywy 2000/29/WE, obowiązek poddania nadzorowi odpowiedzialnych organów urzędowych nie dotyczy wyłącznie roślin, produktów roślinnych oraz innych przedmiotów, które obowiązkowo podlegają kontroli fitosanitarnej, zaś kompetencje w tym zakresie powierzono urzędowym organom miejsca wprowadzenia. Konsekwencją przyjęcia art. 21 ust. 1 ustawy w przedłożonym brzmieniu byłoby natomiast to, że wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski roślin, produktów roślinnych i przedmiotów drogą inną niż przez wyznaczone punkty wwozu mogłoby w niewystarczającym stopniu gwarantować wypełnianie procedur kontrolnych wynikających z przepisów dyrektywy 2000/29/WE.

4. Konkluzja

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin, w zakresie proponowanej nowelizacji art. 21 ust. 1, jest niegodny z prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 18 października 2013 r.

BAS-WAPEiM-2557/13

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy
o ochronie roślin (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Witold Józef
Gintowt-Dziewałtowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projektodawcy proponują dokonanie zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy, dozwolone wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski przez wyznaczone punkty wwozu ma dotyczyć roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które przed wprowadzeniem na to terytorium powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1. Dodawany art. 21 ust. 1a ustawy stanowi, że organ celny nie może nadać roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, które przed wprowadzeniem na terytorium Polski powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, procedury celnej umożliwiającej ich wprowadzenie na terytorium Polski, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu. Ponadto proponuje się dodanie do art. 22 ustawy ust. 1c, który upoważni ministra właściwego do spraw rolnictwa do ogłoszenia, w drodze obwieszczenia, wykazu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w stosunku do których istnieje obowiązek zaopatrzenia w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania, oraz wykazu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzenie na terytorium Polski lub do określonych stref chronionych jest zabronione.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Autor:

dr Tomasz Jaroszyński

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskrytory bazy Rex: ochrona roślin, projekt ustawy, Unia Europejska

SZEF KANCELARII SENATU

Ewa Polkowska

SX-0401-21(40)/13

SEKRETARIAT SZEFA KS

Ldz. ....

Data wpływu 08. 10. 2013

Warszawa, dnia 08 października 2013 r.

Szanowny Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przesłaniem do Sejmu, podjętej przez Senat na 40. posiedzeniu uchwały z dnia 3 października 2013 r. w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (wraz z projektem tej ustawy), pragnę przekazać Panu Ministrowi stanowiska podmiotów zewnętrznych przesłane do Senatu w toku postępowania zmierzającego do wypracowania przedmiotowego projektu ustawy.

Stanowiska w sprawie projektu ustawy przedstawiły następujące podmioty:

- 1) Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
- 2) Minister Spraw Zagranicznych,
- 3) Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej,
- 4) Minister Finansów (pismo RR1/0310/109/BXM/2013/73836/82330 oraz pismo RR1/0310/109-1/BXM/2013/73836/82330/85274),
- 5) Minister Administracji i Cyfryzacji,
- 6) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

2 powierzeniu

wz. Szefa Kancelarii Senatu

A. Skowron

**GLÓWNY INSPEKTOR
OCHRONY ROŚLIN I NASIENICTWA**

Tadeusz Kłos

WF-440/42-1/13

Warszawa, 25.07.2013r

Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Senatorze,

W odpowiedzi na pismo, znak BPS/KU-034/401/6/13, proponuje wprowadzenie następującej zmiany w przesłanym projekcie.

Dodatkowo do zmian zaproponowanych w projekcie wprowadzić należy art. 1c w brzmieniu:

„1c. Minister właściwy do spraw rolnictwa w swoim dzienniku urzędowym ogłosi wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do określonych stref chronionych jest zabronione, z uwzględnieniem klasyfikacji towarów według kodów taryfy celnej.”

Propozycja ma na celu uniknięcie sytuacji, w których organy celne i podmioty importujące będą miały wątpliwości, co do tego, czy importowane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, podlegają obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej. Obecnie informacje o tym, które rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, podlegają obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej, zamieszczone są w kilku rozporządzeniach. Prawidłowe ich odczytanie wymaga znajomości definicji rośliny, produktu roślinnego i przedmiotu oraz wiedzy, w których rozporządzeniach należy szukać tej informacji. Ten argument był przyczyną, dla której w zmienianym zapisie ustawy zostało określone, że wszystkie rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, bez względu na to, czy podlegają obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej, czy nie muszą być wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu. Założono, że jedynie inspektorzy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORiN) dysponują właściwym przygotowaniem do decydowania o tym, czy roślina, produkt roślinny lub przedmiot podlega obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej. Wskazany powyżej zapis pozwoli na opublikowanie aktu prawnego, w oparciu, o który możliwe będzie rozstrzygnięcie o tym, czy dana roślina, produkt roślinny lub przedmiot, podlega obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej bez udziału inspektora PIORiN.

GLÓWNY INSPEKTOR

---

al. Jana Pawła II 11, 00-828 Warszawa
tel.: 22 652 92 90; fax.: 22 654 52 21; email: gi@piorin.gov.pl

Tadeusz Kłos

Warszawa, dnia 20 sierpnia 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1163.2013 / 2

dot.: BPS/KU – 034/41/5 z 23.07.2013 r.

Pan Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (druk senacki 401) pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię w zakresie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

I. Zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie państwa członkowskie zapewniają, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, wymienione w załączniku V, część B, które pochodzą z państwa trzeciego i są przywożone na teren celny Wspólnoty, poddane zostają, w momencie wprowadzenia, nadzorowi celnemu zgodnie z art. 37 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz nadzorowi odpowiedzialnych organów urzędowych.

II. Zgodnie z art. 13a ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/29/WE formalności wymienione w art. 13 ust. 1 tej dyrektywy obejmują dokładne kontrole przeprowadzane przez odpowiedzialne organy urzędowe, co najmniej: i) w przypadku każdej przesyłki, dla której przy odprawie celnej deklaruje się, że zawiera rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w art. 13 ust. 1, 2 lub 3 na odpowiednich warunkach, lub ii) w przypadku gdy przesyłka składająca się z różnych partii posiada w deklaracji zapis, że każda taka partia zawiera lub składa się z roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

III. Zgodnie z art. 13a ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/29/WE kontrole obejmują kontrole dokumentowe, kontrole dokumentów oraz kontrole zdrowia roślin. Zgodnie z art. 13 c) ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/29/WE kontrole dokumentów przeprowadzane są przez urzędowy organ w miejscu wprowadzenia, zgodnie zaś z art. 13 c) ust. 1 lit. b) tej dyrektywy „Kontrole dokumentów” oraz „Kontrole zdrowia roślin” muszą być przeprowadzone [...] przez urzędowy organ miejsca wprowadzenia w połączeniu z formalnościami celnymi wymaganymi do celów poddania się procedurze celnej, jak określono w art. 13 ust. 1 lub art. 13 ust. 4, albo w tym samym miejscu, gdzie przeprowadzone są te formalności, na terenie urzędowego organu miejsca wprowadzenia lub w jakimkolwiek innym miejscu znajdującym się w pobliżu i wyznaczonym lub zatwierdzonym przez władze celne i odpowiedzialny organ urzędowy, innym niż miejsce przeznaczenia [...].

IV. Zgodnie z art. 2 ust 1. lit. j) dyrektywy 2000/29/WE „miejsce wprowadzenia” oznacza miejsce, gdzie po raz pierwszy wprowadza się produkty roślinne lub inne przedmioty do obszaru celnego Wspólnoty: port lotniczy w przypadku transportu lotniczego, port w przypadku transportu morskiego lub rzecznoego, stacja kolejowa w przypadku transportu kolejowego oraz w przypadku innych rodzajów transportu - miejsce w urzędzie celnym odpowiedzialnym za obszar, gdzie przekroczona zostaje granica lądowa Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust 1. lit. k) dyrektywy 2000/29/WE „urzędowy organ miejsca wprowadzenia” oznacza odpowiedzialny organ urzędowy Państwa Członkowskiego zarządzający miejscem wprowadzenia.

V. Zgodnie z art. 13c ust 4 akapit trzeci dyrektywy 2000/29/WE każdy urzędowy organ miejsca wprowadzenia oraz każdy urzędowy organ miejsca przeznaczenia przeprowadzający kontrole dokumentów lub kontrole zdrowia roślin musi spełniać pewne minimalne wymogi w odniesieniu do infrastruktury, personelu i wyposażenia.

Zgodnie zaś z art. 13c ust 4 akapit pierwszy i drugi dyrektywy 2000/29/WE państwa członkowskie przekazują Komisji i innym państwom członkowskim wykaz miejsc wyznaczonych jako miejsca wprowadzenia. Wszelkie zmiany dotyczące tego wykazu są również niezwłocznie przekazywane na piśmie. Państwa Członkowskie tworzą wykaz miejsc, jak określono w ust. 2 lit. b) i c), oraz miejsc przeznaczenia znajdujących się pod ich zarządem. Wykazy te są udostępnione Komisji.

VI. Na mocy dyrektywy 2000/29/WE państwa członkowskie są zatem zobowiązane do kontroli wszystkich przesyłek, co do których deklaruje się, że zawierają rośliny (por. ww. art. 13 ust. 1 lit. a) dyrektywy). Kontrola ta w znacznym zakresie odbywa się w „miejscu wprowadzenia” (art. 13a ust. 1 dyrektywy). „Miejsce wprowadzenia” w rozumieniu przepisów dyrektywy musi spełniać szereg wymagań określonych w dyrektywie i aktach wykonawczych.

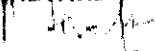
VII. Przewidziane w projekcie ograniczenie obowiązku wprowadzania na terytorium RP za pośrednictwem punktu wwozu w rozumieniu przepisów *ustawy o ochronie roślin* do niektórych tylko roślin jest sprzeczne z ww. przepisami, przy uwzględnieniu, że punkty wwozu stanowią odpowiedniki „miejsca wprowadzenia” w rozumieniu dyrektywy 2000/29/WE.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt ustawy jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z up. Ministra Spraw Zagranicznych

SEKRETARZ STANU

Piotr Serafin

Do wiadomości:

Pan Stanisław Kalemba

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

Nr DP-2kz-0780-124/2013
E: 90293/13

Warszawa, dn. 21 sierpnia 2013 r.

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej Senatu RP**

Stanowimy Pani Przewodniczący

Odpowiadając na pismo z dnia 23 lipca 2013 r. Nr BPS/KU-034/401/2/13 dotyczące wyrażenia opinii w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (druk senacki nr 401) uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Potrzebę zmiany przepisów w zakresie granicznej kontroli fitosanitarnej wielokrotnie wskazywały podmioty gospodarcze z sektora morskiego prowadzące obrót handlowy z zagranicą. Przepisy art. 21 ust. 1 obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin nakładają obowiązek wprowadzania na terytorium RP roślin, produktów roślinnych i przedmiotów importowanych z państw trzecich jedynie przez wyznaczone punkty wwozu. Ten obowiązek dotyczy każdego materiału roślinnego niezależnie od tego, czy podlega on obowiązkowej kontroli fitosanitarnej.

Takie rozwiązanie stanowi utrudnienie dla podmiotów gospodarczych związanych z importem towarów roślinnych z państw trzecich. Powoduje ono ponadto zwiększenie kosztów transportu takich towarów, gdyż mogą być one wprowadzane na terytorium RP jedynie przez niektóre przejścia graniczne.

Należy zauważyć, że Artykuł VII ust. 2 lit. d *Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin* stanowi, iż ograniczenie importu roślin do określonych punktów wprowadzania może być stosowane wyłącznie do towarów, dla których wymagane są świadectwa fitosanitarne lub poddanie ich kontroli.

Również *dyrektywa 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 169 z 10.07.2000, str. 1)* nie wymaga, aby towary pochodzenia roślinnego niepodlegające obowiązkowej kontroli fitosanitarnej były wprowadzane na terytorium państw członkowskich z państw trzecich przez oznaczone punkty wwozu.

Wdrożenie rozwiązań proponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin jest zatem w pełni uzasadnione. Ponadto jest oczekiwane i postulowane przez przedsiębiorców z sektora morskiego. Rozwiązania zawarte w projekcie ułatwią bowiem przedsiębiorcom sektora morskiego działalność międzynarodową oraz przyczynią się do zwiększenia konkurencyjności polskich portów poprzez przyspieszenie przepływu towarów.

Proponowane zmiany będą miały korzystny wpływ na rozwój całego otoczenia portowego. Skorzystają na tym również mniejsze podmioty gospodarcze operujące na terenie portów morskich, które świadczą rozmaite usługi związane z obrotem portowym.

Z wyrazami szacunku.

ANNA WYBYCICH-MANDELKOWICZ
RZECZNIK
ANNA WYBYCICH-MANDELKOWICZ
RZECZNIK

Warszawa, dnia sierpnia 2013 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

RR1/0310/109/BXM/2013/73836/42330

**Pan
Stanisław Kalemba
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi**

**Pan
Michał Boni
Minister Administracji i Cyfryzacji**

Szanowni Panowie Ministrze,

W związku z wystąpieniem Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu RP z 23 lipca 2013 r. znak: BPS/KU-034/401/4/13 (fotokopia w załączeniu) w sprawie sporządzenia opinii oraz oceny skutków finansowych do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (druk senacki nr 401) zwracam się z uprzejmą prośbą o przedstawienie informacji w zakresie właściwości Panów Ministrów w odniesieniu do zagadnień poruszonych w pkt. 2 Oceny Skutków Regulacji ww. projektu.

- Uprzejmie proszę o przedstawienie opinii Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w zakresie kosztów ponoszonych na spełnienie wymagań, odpowiedniej infrastruktury umożliwiającej właściwą ocenę kontrolowanych towarów, jak i odpowiednio wyszkolonej kadry, w związku z przeprowadzaniem granicznej kontroli fitosanitarnej produktów, wymienionych w projekcie.
- Mając na względzie sprawowany przez Ministra Administracji i Cyfryzacji nadzór nad wojewodami zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206, z późn. zm.) zwracam się z prośbą o pozyskanie i przedstawienie informacji w zakresie wydatków planowanych w budżetach wojewodów dla wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa na zapewnienie obsługi oddziałów granicznych, dokonujących kontroli fitosanitarnej.

Zwracam się z uprzejmą prośbą o przesłanie odpowiedzi również w formie elektronicznej – na adres podany w stopce pisma w terminie do 14 sierpnia 2013 r.

2 par
191

Do wiadomości:

- Przewodniczący Komisji Ustawodawczej Senatu RP Pan Piotr Zientarski
- Departament Finansowania Sfery Budżetowej – w g. achu

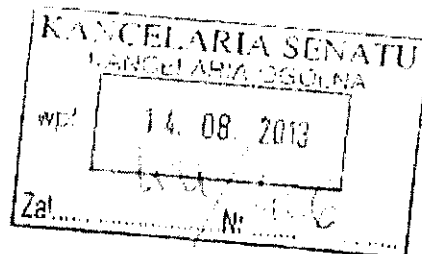
RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER
ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

DP-WL-0232-808/2013/SB

Dot.: BPS/KU-034/401/3/13

Warszawa, dnia 14.08.2013... 2013 r.

Pan
Piotr Zientarski

Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Poniński

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 lipca 2013 r. dotyczące projektu *ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (druk senacki nr 401)* uprzejmie informuję, iż nie zgłaszam uwag do ww. projektu aktu normatywnego.

Jednocześnie, istotnym pozostaje spostrzeżenie, że generalna kompetencja odnośnie materii dotyczącej ochrony roślin pozostaje w zakresie właściwości ministra właściwego do spraw rolnictwa [vide: art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743)]. Tym samym przedłożenie opinii dotyczącej przedmiotowego projektu ustawy pozostaje przede wszystkim w gestii resortu rolnictwa.

Stanisław Poniński

Stanisław Poniński
Minister Administracji i Cyfryzacji

Warszawa, dnia 19 sierpnia 2013 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

RR1/0310/109-1/BXM/2013/73836/82330/85274

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej**

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący!

W odpowiedzi na pismo z 23 lipca 2013 r. znak: BPS/KU-034/401/4/13 w sprawie sporządzenia opinii oraz oceny skutków finansowych do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (druk senacki nr 401) oraz w nawiązaniu do pisma Ministra Finansów z 9 sierpnia 2013 r. znak: RR1/0310/109/BXM/2013/73836/82330, uprzejmie informuję, iż uwzględniając, że właściwym do spraw poruszonych w ww. piśmie jest Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a zatem ten organ udzielił odpowiedzi w powyższym zakresie pismem z 16 sierpnia 2013 r. znak: HOR.kor.0231/22/2013 (740) (fotokopia w załączeniu).

Z poważaniem,
Zastępca Ministra Finansów
PRZESYŁA BEZKARZ STANU
Dominiak
inż. Dominiak

Do wiadomości:

- Pan Michał Boni - Minister Administracji i Cyfryzacji
- Departament Finansowania Sfery Budżetowej – w gmachu

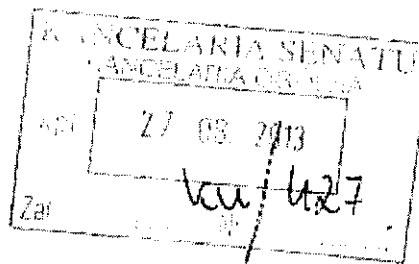
MINISTERSTWO ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

Podsekretarz Stanu

Krystyna Gurbiel

HOR.kor.0231/22/2013 (401)

Warszawa, 16 sierpnia 2013 r.

Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Przewodniczący,

W odpowiedzi na pismo znak: BPS/KU-034/401/1/13 z dnia 23 lipca br., przy którym przekazany został projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (druk senacki nr 401) z prośbą o jego zaopiniowanie, w tym w zakresie Oceny Skutków Regulacji, uprzejmie informuję, co następuje.

Zaproponowana w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin nowelizacja przepisów dotyczących zasad wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin i towarów pochodzenia roślinnego z państw trzecich jest jak najbardziej słuszna i w związku z powyższym wyrażam pozytywną opinię dla przedmiotowego projektu. Pragnę także podkreślić, że proponowane rozwiązania są zgodne z przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 23 kwietnia br. projektem założeń projektu ustawy o ułatwieniu warunków wykonywania działalności gospodarczej.

Jak zostało słusznie wskazane w uzasadnieniu do projektowanej ustawy, z obowiązujących obecnie przepisów art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. *o ochronie roślin* wynika obowiązek wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, importowanych z państw trzecich, jedynie przez wyznaczone punkty wwozu. Dotyczy to zarówno roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, które przed wprowadzeniem na obszar kraju muszą zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, ze względu na stwarzane przez nie potencjalne zagrożenie zawleczenia organizmów szkodliwych dla roślin, jak również towarów, które nie zostały objęte takim obowiązkiem. Należy przy tym zaznaczyć, że obowiązek granicznej kontroli fitosanitarnej dotyczy stosunkowo wąskiej grupy towarów (głównie roślinnego materiału rozmnożeniowego, ziemniaków, owoców cytrusowych oraz określonych rodzajów drewna). Nie obejmuje on natomiast większości świeżych owoców, warzyw i ziarna zbóż, a także niektórych rodzajów drewna, a więc towarów mających istotne znaczenie w imporcie. Punkty wwozu muszą przy tym spełniać określone wymagania wynikające z prawa Unii Europejskiej, zapewniające prawidłowy przebieg kontroli fitosanitarnej i w związku z powyższym zostały one ustanowione jedynie na części z przejść granicznych.

Zgodnie z zawartymi w projekcie ustawy rozwiązaniami, obowiązek wprowadzania przez wyznaczone punkty wwozu zostanie ograniczony do towarów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej, a więc towarów, które na podstawie przeprowadzonej analizy ryzyka zostały uznane za stwarzające potencjalne niebezpieczeństwo dla roślin uprawianych lub dziko rosnących na terytorium Unii Europejskiej.

Przyjęcie projektowanej ustawy będzie zatem znacznym ułatwieniem dla przedsiębiorców zajmujących się importem roślin i materiału pochodzenia roślinnego, jak również może przyczynić się do rozwoju lokalnej przedsiębiorczości na terenach przygranicznych, co zostało szczegółowo opisane w Ocenie Skutków Regulacji załączonej do projektowanej ustawy.

Proponowane rozwiązania są przy tym zgodne z przepisami Unii Europejskiej, a w szczególności postanowieniami dyrektywy 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w *sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie*, określającymi zasady importu z państw trzecich towarów pochodzenia roślinnego.

Odnosząc się do załączonej do projektu ustawy Oceny Skutków Regulacji pragnę podkreślić, że zgadzam się z zawartymi w niej wnioskami.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa – nie nałoży ona bowiem dodatkowych obowiązków na jednostki administracji państwowej, jak i samorządowej. Jednocześnie projektowane regulacje mogą pozwolić na uniknięcie wydatków z budżetu państwa związanych z ewentualnym ustanawianiem nowych punktów wwozu w celu umożliwienia importu roślin i towarów pochodzenia roślinnego, niepodlegających granicznej kontroli fitosanitarnej, przez przejścia graniczne, na których punkty takie nie zostały do tej pory ustanowione.

Obowiązujące obecnie rozwiązania prawne powodują, że importerzy oraz przedstawiciele lokalnej przedsiębiorczości z terenów przygranicznych postulują ustanawianie nowych punktów wwozu, przy czym w części przypadków są oni zainteresowani importem towarów niepodlegających obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej (jak np. śruta sojowa i niektóre rodzaje drewna). Należy zauważyć, że już obecnie obserwowana jest bardzo duża dysproporcja pomiędzy poszczególnymi punktami wwozu, w odniesieniu do ilości przeprowadzanych kontroli importowanych towarów, objętych obowiązkiem granicznej kontroli fitosanitarnej. Przykładowo, w punkcie wwozu w Gdyni w 2012 r. przeprowadzono 3 171 kontroli takich towarów, w Kuźnicy Białostockiej 2 292 kontrole, w Dorohusku 1 088 kontroli i w Gdańsku 914 kontroli, podczas gdy w punkcie wwozu w Medyce nie przeprowadzono w 2012 r. żadnej kontroli takich towarów, w Braniewie 1 kontrolę, a w Hrebennem 9 kontroli (w punktach tych prowadzone były natomiast kontrole monitoringowe towarów niepodlegających obowiązkowej granicznej kontroli fitosanitarnej).

Utworzenie nowych punktów wwozu wiąże się ze znacznymi kosztami dla budżetu państwa. Wysokość tych kosztów najlepiej ilustrują analizy wykonane dla przejść granicznych, na których planowane lub rozważane jest ustanowienie nowych punktów wwozu. Przykładowo, zgodnie z danymi przedstawionymi przez Wojewodę Podlaskiego, ustanowienie nowego punktu wwozu na przejściu kolejowym w Siemianówce wymaga nakładów w wysokości 2 684 801,2 zł (koszt zapewnienia odpowiedniej infrastruktury), natomiast roczne koszty utrzymania takiego punktu to 298 764 zł (z czego koszt utrzymania infrastruktury – 67 910,00 zł, a koszty osobowe - 230 854,00 zł). Z kolei według Wojewody Zachodniopomorskiego koszt ustanowienia nowego punktu wwozu w Kołobrzegu to:

- 214 000 zł w przypadku utworzenia odrębnego oddziału granicznego Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa (koszty te obejmują adaptację pomieszczeń, ich wyposażenie i przeszkolenie pracowników),

- 83 000 zł w przypadku przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej przez pracowników oddziału terenowego WIORiN w Kōłobżegu i korzystania z laboratorium WIORiN w Koszalinie.

Natomiast roczne koszty utrzymania tego punktu to:

- 275 800 zł (z czego 224 000 zł to wydatki osobowe) w przypadku utworzenia nowego oddziału granicznego,
- 130 000 zł (z czego 102 000 zł to wydatki osobowe) w przypadku obsługi punktu wwozu przez pracowników oddziału terenowego WIORiN.

Proponowana nowelizacja ustawy o ochronie roślin pozwoli zatem na ułatwienie importu znacznego asortymentu towarów, bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów przez budżet państwa.

Podsumowując, rozwiązania zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin są korzystne dla przedsiębiorców, ułatwią import znacznego asortymentu towarów pochodzenia roślinnego (poprzez skrócenie dróg ich transportu), jak również nie spowodują dodatkowych kosztów dla budżetu państwa, mogą natomiast przyczynić się do ograniczenia wydatków.

Z poważaniem
PODSEKRETARZ STANU
Krystyna Gurbel

Do wiadomości:

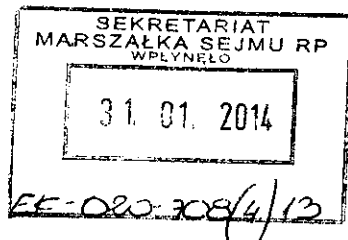
Pan Jan Vincent-Rostowski – Minister Finansów

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 stycznia 2014 r.

Szanowna Pani
Ewa KOPACZ
MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek, zgodnie z art. 119 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., podjętą przez Senat na 48. posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2014 r. uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu poprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (wraz z uzasadnieniem), wniesionego uchwałą z dnia 3 października 2013 r.

wz. Jan Wyrowiński

WICEMARSZAŁEK SENATU

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 stycznia 2014 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu poprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy
o ochronie roślin**

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 119 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej następującą poprawkę do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin, wniesionego uchwałą z dnia 3 października 2013 r.:

– w art. 1 w pkt 1 w lit. a, ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1, jest dozwolone przez wyznaczone punkty wwozu, którymi są: lotnisko w przypadku transportu powietrznego, port w przypadku transportu morskiego lub rzecznoego, stacja w przypadku transportu kolejowego oraz przejście graniczne, przez które następuje przekroczenie lądowej granicy Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku innego rodzaju transportu.

1a. Organ celny nie może nadać roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1, procedury celnej umożliwiającej ich wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu.”.

MARSZAŁEK SENATU

W/Z

Jan Wyrowiński

Wicemarszałek Senatu

UZASADNIENIE

Senat, w dniu 3 października 2013 r., wniósł projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin, zwany dalej „projektem ustawy”. Celem projektu ustawy jest umożliwienie wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, w innych miejscach niż wyznaczone punkty wwozu.¹

W obecnym stanie prawnym art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin nakłada obowiązek wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów (ilekroć w dalszej części uzasadnienia będzie mowa o roślinach, to należy przez to rozumieć również produkty roślinne i przedmioty w rozumieniu ustawy o ochronie roślin z państw trzecich jedynie przez wyznaczone punkty wwozu, przy czym obowiązek ten dotyczy roślin, niezależnie od tego, czy podlegają obowiązkowej granicznej kontroli fitosanitarnej.

Projekt ustawy ograniczył obowiązek wprowadzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przez punkty wwozu do tych przypadków, w których istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania. Przepisy projektu ustawy umożliwiają wwóz roślin w dowolnym miejscu nawet, jeżeli nie można ustalić ich tożsamości albo gdy istnieje podejrzenie, że są porażone przez organizmy kwarantannowe lub organizmy szkodliwe i istnieje zagrożenie spowodowania strat gospodarczych wskutek wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów.

W opinii Biura Analiz Sejmowych z dnia 18 października 2013 r. (BAS-WAPEiM-2556/13) zarzucono projektowi ustawy niezgodność z przepisami art. 13 ust. 3, art. 13a ust. 1, art. 13b ust. 1 oraz art. 13c ust. 2 lit. a i b dyrektywy 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenieniem się we Wspólnocie, zwaną dalej „dyrektywą”.

Art. 13 ust. 3 nakazuje aby państwa członkowskie zapewniły, że rośliny pochodzące z państwa trzeciego i przywożone na obszar celny Wspólnoty, które nie są poddane procedurze celnej, od momentu wprowadzenia mogły być poddane nadzorowi przez odpowiedzialne organy urzędowe, w odniesieniu do pierwszego, drugiego lub trzeciego tiret

---

¹ Patrz: Uzasadnienie projektu ustawy, s. 1 i 2.

ust. 1 pkt i dyrektywy. Przepis ten nie dotyczy zatem kontroli granicznej. Gdyby przyjąć odmienne założenie, to wszystkie przesyłki towarów innych niż rośliny, które przewożone są w drewnianych skrzynkach lub na drewnianych paletach musiałyby być wwożone przez wyznaczone punkty wwozu, co oczywiście nie ma miejsca. Dlatego należy uznać, że projekt ustawy nie wprowadza w tym zakresie żadnych zmian. Zgodnie z art. 3 ustawy o ochronie roślin Inspekcja jest organem, który nadzoruje takie rośliny – przeprowadza obserwacje i kontrole roślin w celu ustalenia występowania organizmów kwarantannowych i niekwarantannowych.² Kolejne przepisy ustawy o ochronie roślin dają Inspekcji stosowne kompetencje.

Przepis art. 13b ust. 1 nakłada obowiązek kontrolowania przesyłek lub partii, które przywożone są z państw trzecich i które nie zostały zadeklarowane jako zawierające lub składające się z roślin wymienionych w załączniku V część B, gdy istnieje poważne przypuszczenie, że występują w nich takie rośliny. Projektowana ustawa, nie dotyczy przypadków, w których importer przedstawia nierzetelną deklarację celną. Przepisy projektu ustawy określają obowiązki importerów, pomijają zaś zasady postępowania na wypadek naruszenia norm dotyczących importu roślin.

Tym samym, projekt ustawy nie ingeruje w materię określoną w art. 13 ust. 3 i art. 13b ust. 1 dyrektywy. Wobec tego wydaje się nieuprawnionym twierdzenie, że te przepisy zostały naruszone.

Zarzut, że projekt ustawy narusza art. 13a ust. 1 oraz art. 13c ust. 2 lit. a i b dyrektywy, był podnoszony podczas prac senackich. Za ich poparciem przemawia następująca argumentacja.

Art. 13a ust. 1 lit. a dyrektywy nakłada obowiązek dokonania kontroli w przypadku każdej przesyłki, dla której przy odprawie celnej deklaruje się, że zawiera rośliny wymienione w art. 13 ust. 1, 2 lub 3 na odpowiednich warunkach, lub (pkt i) w przypadku gdy przesyłka składająca się z różnych partii posiada w deklaracji zapis, że każda taka partia zawiera lub składa się z roślin (pkt ii).

Dyrektywa w art. 13a ust. 1 lit. b wskazuje, że kontrole roślin mają na celu wykazanie, czy przesyłka lub partia posiadają wymagane świadectwa, dokumenty lub oznakowanie

---

² Por: Załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych

zastępcze (kontrole dokumentowe), czy przesyłka lub partia zawiera rośliny zgodne z deklaracją (kontrola dokumentów), oraz czy pojazdy transportowe, przesyłka lub partia, lub ich opakowania drewniane nie są skażone przez organizmy szkodliwe (kontrola zdrowia roślin). Sposób przeprowadzenia kontroli określa art. 13c ust. 2 lit. a i b, według których „kontrole dokumentowe” oraz kontrole wymienione w art. 13b ust. 1 oraz kontrole zgodności z przepisami art. 4 w odniesieniu do załącznika III muszą być przeprowadzane przez urzędowy organ w miejscu wprowadzenia lub w porozumieniu z odpowiedzialnym organem urzędowym i władzami celnymi tego państwa członkowskiego przez urząd celny w miejscu wprowadzenia, a „kontrole dokumentów” oraz „kontrole zdrowia roślin” muszą być przeprowadzone przez urzędowy organ miejsca wprowadzenia w połączeniu z formalnościami celnymi wymaganymi do celów poddania się procedurze celnej, albo w tym samym miejscu, gdzie przeprowadzone są te formalności, na terenie urzędowego organu miejsca wprowadzenia lub w jakimkolwiek innym miejscu znajdującym się w pobliżu i wyznaczonym lub zatwierdzonym przez władze celne i odpowiedzialny organ urzędowy, innym niż miejsce przeznaczenia określone w lit. d.

Z powyższego wynika, że kontroli dokumentów i kontroli zdrowia roślin zawsze powinien dokonywać urzędowy organ w miejscu wprowadzenia (w Polsce jest to Inspekcja) natomiast kontrole dokumentowe oraz kontrole wymienione w art. 13b ust. 1 mogą być dokonywane zarówno przez urzędowy organ w miejscu wprowadzenia, jak i urząd celny.

Przepisy projektu ustawy umożliwiając wwóz roślin niemożliwych do zidentyfikowania lub porażonych przez przejścia graniczne niebędące punktem wwozu, dopuszczałyby do prowadzenia kontroli dokumentów i kontroli zdrowia roślin bez udziału Inspekcji.

Należałoby więc wprowadzić do projektu ustawy poprawkę zmierzającą do objęcia nakazem wwozu przez wyznaczone punkty roślin, jeżeli nie można ustalić ich tożsamości (art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie roślin) lub gdy istnieje podejrzenie, że są porażone przez organizmy kwarantannowe lub organizmy szkodliwe i istnieje zagrożenie spowodowania strat gospodarczych wskutek wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów (art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie roślin).

Jednocześnie uznaniu, że projekt ustawy narusza art. 13a ust. 1 oraz art. 13c ust. 2 lit. a i b dyrektywy można przeciwstawić następujący wywód.

Art. 13 dyrektywy określa rośliny, wobec których należy przeprowadzić graniczną kontrolę fitosanitarną. Są to rośliny wymienione w załączniku V, część B (ust.1). Zgodnie z

art. 13c lit. c pkt i, przesyłki z roślinami wymienionymi w załączniku V, część B muszą być zaopatrzone w dokumenty zawierające określone informacje. Polski prawodawca zawarł ten wykaz w załączniku nr 5 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych. Oznacza to, że rośliny wymienione w art. 13 ust. 1 mieszczą się w kategorii określonej w art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie roślin (istnieje obowiązek zaopatrzenia w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania).

Art. 13 ust. 2 dyrektywy dotyczy roślin przeznaczonych do stref chronionych, w odniesieniu do szkodliwych organizmów oraz określonych wymogów wymienionych odpowiednio w załączniku I część B, załączniku II część B i załączniku IV część B dla danej strefy chronionej. Rośliny tej kategorii należy zaopatrzyć w oznakowania,³ więc na podstawie projektu ustawy będzie istniał obowiązek importu takich roślin przez wyznaczone punkty wwozu.

Natomiast kontrole roślin, o których mowa w art. 13 ust. 3, jak już była o tym mowa, wykraczają poza zakres projektu ustawy.

Art. 13a ust. 1 określa sposób prowadzenia kontroli roślin wymienionych w art. 31. A te, jak wykazano powyżej, podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1, a więc zgodnie z projektem ustawy nadal muszą być importowane przez wyznaczone punkty wwozu. W takim razie nieuprawnionym jest twierdzenie, że naruszony został przepis art. 13a ust. 1.

Dyrektywa w art. 13c ust. 2 lit. a i b rozwija zasady prowadzenia kontroli na podstawie art. 13a ust. 1 i art. 13b ust. 1. Oznacza to, że w zakresie kontroli na podstawie art. 13a ust. 1 (kontrole dokumentowe, kontrola dokumentów i kontrola zdrowia roślin) przepis odnosi się do roślin które określono w art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie roślin – czyli nadal będą wwożone przez wyznaczone punkty. Jeśli chodzi o rozwinięcie procedury na podstawie art. 13b ust. 1 to, jak wcześniej wykazano, ustawa nie zawiera zmian w tym zakresie.

Senat wnosząc projekt ustawy oparł się na tym rozumowaniu. Biorąc pod uwagę, że na podstawie art. 34 ust. 8 Regulaminu Sejmu sejmowa Komisja Ustawodawcza może zaopiniować projekt jako niedopuszczalny, co dałoby Marszałkowi Sejmu możliwość

---

³ Patrz: Załączniku nr 4 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych

nienadawania mu dalszego biegu, Senat postanowił zminimalizować ryzyko niepodjęcia prac w Sejmie nad projektem ustawy. Wobec tego postanowił wnieść poprawkę zmierzającą do usunięcia pojawiających się wątpliwości co do zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Poprawka umożliwi wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza punktami wwozu roślin, które nie wymagają zaopatrzenia w dokumenty (a więc wykluczone są rośliny o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 dyrektywy), których tożsamość jest możliwa do ustalenia, oraz które nie są podejrzane o porażenie.

Powyższe przemawia za wniesieniem poprawki.

W toku prac nad projektem ustawy były podnoszone zastrzeżenia dotyczące zgodności z prawem Unii Europejskiej, były one przedmiotem procedury senackiej i podmioty uczestniczące w konsultacjach społecznych mogły się do nich odnieść. Nadto, proponowana poprawka w niewielkim stopniu ingeruje w projekt i mieści się w jego zakresie.

Z tych powodów Senat nie poddał projektu poprawki konsultacjom społecznym.

Wprowadzenie poprawki nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego.

Przedmiot poprawki jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 12 lutego 2014 r.

BAS-WAPEiM-269/14

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (przedstawiciel wnioskodawcy:
senator Witold Józef Gintowt-Dziewałtowski) w wersji uwzględniającej
autopoprawkę z dnia 30 stycznia 2014 r.

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują dokonanie zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie ze znowelizowanym art. 21 ust. 1 ustawy, dozwolone wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski przez wyznaczone punkty wwozu ma dotyczyć roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które przed wprowadzeniem na to terytorium powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy. Uzupełnieniem tej regulacji ma być dodawany art. 21 ust. 1a ustawy, stanowiący, że organ celny nie może nadać roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, które przed wprowadzeniem na terytorium Polski powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, procedury celnej umożliwiającej ich wprowadzenie na terytorium Polski, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu.

Ponadto proponuje się dodanie do art. 22 ustawy ust. 1c, który upoważni ministra właściwego do spraw rolnictwa do ogłoszenia, w drodze obwieszczenia, wykazu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,

w stosunku do których istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania, oraz wykazu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzenie na terytorium Polski lub do określonych stref chronionych jest zabronione.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Projekt ustawy obejmuje kwestie regulowane przepisami dyrektywy 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, s. 1, ze zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, s. 258, ze zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2000/29/WE”.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Oceny zgodności z dyrektywą 2000/29/WE wymaga projektowany art. 21 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski przez wyznaczone punkty wwozu ma być obowiązkowe w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów (tzn. rzeczy innych niż rośliny i produkty roślinne, które mogą przenosić organizmy szkodliwe – art. 2 pkt 3 ustawy), które przed wprowadzeniem na to terytorium powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy.

Jak stanowi art. 13 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE, państwa członkowskie zapewniają że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, wymienione w załączniku V, część B, które pochodzą z państwa trzeciego i są przywożone na teren celny Wspólnoty, poddane zostają, w momencie wprowadzenia, nadzorowi celnemu zgodnie z art. 37 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz nadzorowi odpowiedzialnych organów urzędowych. Należy przy tym wyjaśnić, że załącznik V do dyrektywy 2000/29/WE („Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, które należy poddać kontroli fitosanitarnej przed pozwoleniem na wprowadzenie do Wspólnoty”) dzieli się na część A („Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty pochodzące ze Wspólnoty”) oraz część B („Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty pochodzące z obszarów innych niż wymienione w części A”).

Proponowany przez projektodawców zakres nowelizacji art. 21 ust. 1 ustawy mieści się – co do zasady – w ramach przywołanego przepisu dyrektywy 2000/29/WE, gdyż odwołano się w nim do art. 22 ust. 1 ustawy. Zgodnie zaś z tym przepisem, wprowadzane z państw trzecich na terytorium Polski rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są poddawane każdorazowo granicznej

kontroli fitosanitarnej, jeżeli istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania (pkt 1), nie można ustalić ich tożsamości (pkt 2) lub istnieje podejrzenie, że są porażone przez organizmy kwarantannowe lub organizmy szkodliwe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3, lub przez organizmy niekwarantannowe, i istnieje zagrożenie spowodowania strat gospodarczych wskutek wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów (pkt 3).

Dodatkowo należy ocenić, czy w świetle innych przepisów dyrektywy 2000/29/WE, proponowane ograniczenie obowiązku wprowadzania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski przez wyznaczone punkty wwozu nie wywołuje zastrzeżeń.

Jak stanowi art. 13 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE, państwa członkowskie zapewniają, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty inne niż te wymienione w ust. 1 lub 2, które pochodzą z państwa trzeciego i przywożone są na obszar celny Wspólnoty, mogą od momentu wprowadzenia być poddane nadzorowi przez odpowiedzialne organy urzędowe, w odniesieniu do pierwszego, drugiego lub trzeciego tiret ust. 1 pkt i. Oznacza to konieczność stwierdzenia, czy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w załączniku II część A nie są skażone przez dane szkodliwe organizmy wymienione w tym załączniku, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wymienionych w załączniku IV część A, czy odpowiadają one odpowiednim szczególnym wymagom określonym w tym załączniku lub, gdzie ma zastosowanie, opcjom deklarowanym w świadectwie zgodnie z art. 13a ust. 4 lit. b. W przypadku zastosowania przez organ urzędowy takiego nadzoru dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pozostają pod takim nadzorem określonym w ust. 1 do czasu wypełnienia wszelkich odpowiednich formalności w celu upewnienia się, że zgodne są one z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy dyrektywy 2000/29/WE.

W myśl art. 13a ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE, formalności wymienione w art. 13 ust. 1 obejmują dokładne kontrole przeprowadzane przez odpowiedzialne organy urzędowe, co najmniej: i) w przypadku każdej przesyłki, dla której przy odprawie celnej deklaruje się, że zawiera rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w art. 13 ust. 1, 2 lub 3 na odpowiednich warunkach, lub ii) w przypadku gdy przesyłka składająca się z różnych partii posiada w deklaracji zapis, że każda taka partia zawiera lub składa się z roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów. Kontrole te mają na celu wykazanie: i) czy przesyłka lub partia posiadają wymagane świadectwa, dokumenty lub oznakowanie zastępcze, jak określono w art. 13 ust. 1 pkt ii (kontrole dokumentowe), ii) czy przesyłka lub partia, w całości lub w reprezentatywnej próbce, zawiera rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zgodne z deklaracją (kontrola dokumentów), iii) czy pojazdy transportowe, przesyłka lub partia, lub ich opakowania drewniane, w całości lub

w reprezentatywnej próbce, zgodne są z wymogami ustanowionymi w dyrektywie 2000/29/WE, jak określono w art. 13 ust. 1 pkt i.

Z kolei art. 13b ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE stanowi, że państwa członkowskie zapewniają, aby przesyłki lub partie, które są przywożone z państw trzecich i które nie zostały zadeklarowane jako zawierające lub składające się z roślin, produktów roślinnych czy innych przedmiotów wymienionych w załączniku V część B, również zostały poddane kontroli przez organy rządowe, gdy istnieje poważne przypuszczenie, że występują w nich takie rośliny, produkty roślinne czy inne przedmioty.

Natomiast w art. 13c ust. 1 lit. a dyrektywy 2000/29/WE mowa jest o tym, iż formalności określone w art. 13a ust. 1, kontrole określone w art. 13b ust. 1 oraz kontrole zgodności z przepisami art. 4 w odniesieniu do załącznika III są przeprowadzane w połączeniu z formalnościami wymaganymi dla poddania się procedurom celnym, jak określono w art. 13 ust. 1 lub art. 13 ust. 4. Zgodnie z art. 13c ust. 2 lit. a i b dyrektywy 2000/29/WE, „kontrole dokumentowe” oraz kontrole wymienione w art. 13b ust. 1 oraz kontrole zgodności z przepisami art. 4 w odniesieniu do załącznika III muszą być przeprowadzane przez rządowy organ w miejscu wprowadzenia lub w porozumieniu z odpowiedzialnym organem rządowym i władzami celnymi tego państwa członkowskiego przez urząd celny w miejscu wprowadzenia, natomiast „kontrole dokumentów” oraz „kontrole zdrowia roślin” muszą być przeprowadzone (...) przez rządowy organ miejsca wprowadzenia w połączeniu z formalnościami celnymi wymaganymi do celów poddania się procedurze celnej, jak określono w art. 13 ust. 1 lub art. 13 ust. 4, albo w tym samym miejscu, gdzie przeprowadzone są te formalności, na terenie rządowego organu miejsca wprowadzenia lub w jakimkolwiek innym miejscu znajdującym się w pobliżu i wyznaczonym lub zatwierdzonym przez władze celne i odpowiedzialny organ rządowy, innym niż miejsce przeznaczenia określone w lit. d.

W analizie przywołanych regulacji należy uwzględnić to, że w art. 21 ust. 1 ustawy występuje pojęcie „wyznaczone punkty wwozu”, które stanowi odpowiednik pojęcia „miejsce wprowadzenia”, o którym jest mowa w art. 2 ust. 1 lit. j dyrektywy 2000/29/WE. W myśl tego przepisu miejsce wprowadzenia oznacza miejsce, gdzie po raz pierwszy wprowadza się produkty roślinne lub inne przedmioty do obszaru celnego Wspólnoty: port lotniczy w przypadku transportu lotniczego, port w przypadku transportu morskiego lub rzeczno, stacja kolejowa w przypadku transportu kolejowego oraz w przypadku innych rodzajów transportu – miejsce w urzędzie celnym odpowiedzialnym za obszar, gdzie przekroczona zostaje granica lądowa Wspólnoty. Ponadto trzeba wskazać, że w art. 2 ust. 1 lit. k dyrektywy 2000/29/WE pojęcie „rządowy organ miejsca wprowadzenia” zdefiniowano jako odpowiedzialny organ rządowy państwa członkowskiego zarządzający miejscem wprowadzenia.

W świetle powyższego proponowane przez projektodawców ograniczenie obowiązku wprowadzania bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski wyłącznie przez wyznaczone punkty wwozu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, które przed wprowadzeniem na to terytorium powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1, nasuwa pewne wątpliwości. Jak wynika bowiem z przywołanych przepisów dyrektywy 2000/29/WE, obowiązek poddania nadzorowi odpowiedzialnych organów urzędowych nie dotyczy wyłącznie roślin, produktów roślinnych oraz innych przedmiotów, które obowiązkowo podlegają kontroli fitosanitarnej, zaś kompetencje w tym zakresie powierzono urzędowym organom miejsca wprowadzenia. Trzeba jednak wziąć pod uwagę proponowany przez projektodawców art. 22 ust. 1a, który stanowi, iż organ celny nie może nadać roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, które przed wprowadzeniem na terytorium Polski powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1, procedury celnej umożliwiającej ich wprowadzenie na terytorium Polski, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu. W świetle tego przepisu należy przyjąć, że organami właściwymi w sprawach granicznej kontroli fitosanitarnej, m.in. w razie wątpliwości co do tożsamości roślin, produktów roślinnych oraz innych przedmiotów, pozostają wyłącznie organy w wyznaczonych punktach wwozu, co powinno gwarantować wypełnianie procedur kontrolnych wynikających z przepisów dyrektywy 2000/29/WE.

4. Konkluzja

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 30 stycznia 2014 r. jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 12 lutego 2014 r.

BAS-WAPEiM-270/14

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia, czy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Witold Józef Gintowt-Dziewałtowski) w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 30 stycznia 2014 r. jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projektodawcy proponują dokonanie zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy, dozwolone wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Polski przez wyznaczone punkty wwozu ma dotyczyć roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które przed wprowadzeniem na to terytorium powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, na podstawie art. 22 ust. 1. Dodawany art. 21 ust. 1a ustawy stanowi, że organ celny nie może nadać roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, które przed wprowadzeniem na terytorium Polski powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, procedury celnej umożliwiającej ich wprowadzenie na terytorium Polski, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu. Ponadto proponuje się dodanie do art. 22 ustawy ust. 1c, który upoważni ministra właściwego do spraw rolnictwa do ogłoszenia, w drodze obwieszczenia, wykazu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w stosunku do których istnieje obowiązek zaopatrzenia w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania, oraz wykazu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzenie na terytorium Polski lub do określonych stref chronionych jest zabronione.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin w wersji uwzględniającej autopoprawkę z dnia 30 stycznia 2014 r. nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

SZEF KANCELARII SENATU

Ewa Polkowska

SK-0401-1/14

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz. ....

Data wpływu ...04.02.2014...

Warszawa, dnia 3 lutego 2014 r.

Szanowny Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przesłaniem do Sejmu, podjętej przez Senat na 48. posiedzeniu uchwały z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie wniesienia do Sejmu poprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin, pragnę przekazać Panu Ministrowi opinię Ministra Spraw Zagranicznych przesłaną do Senatu w toku postępowania zmierzającego do wypracowania przedmiotowego projektu uchwały.

Z wyrazami szacunku

Warszawa, dnia 29 stycznia 2014 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1163.2013 / 6

dot.: BPS/KU – 034/534/1/14 z 16.01.2014 r.

Pan Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym projektem uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu poprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin (druk senacki 536) pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię w zakresie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy po wprowadzeniu poprawki nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Artur Zawack-Far
z Up. Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Podpis: Artur Zawack-Far

Do wiadomości:

Pan Stanisław Kalemba
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 6 marca 2014 r.

BSA III-021-62/14

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....

Data wpływu 9.03.2014

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 lutego 2014 r., GMS-WP-173-54/14 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 499) nie uznaje za celowe opiniowania **senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin wraz z autopoprawką.**

Z poważaniem

wz.

**Janusz GODYŃ
Prezes Sądu Najwyższego**

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

PG VII G 025-61/14

Warszawa, dnia 10.03. 2014 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

Ldz. ....

Data wpływu 11.03.2014

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 28 lutego 2014 r., nr GMS-WP-173-54/14, dotyczącego senackiego *projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję o braku uwag do przedmiotu projektu, w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury.

Z szacunkiem

A. Gucyński

Prokurator Generalny